

Nr 127

Av herr Gustafsson i Borås m. fl., *angående befattningen som stabspastor vid försvarsstabens personalvårdsbyrå.*

Efter beslut vid 1958 års allmänna kyrkomöte anhöll kyrkomötet i skrivelse till Kungl. Maj:t att fr. o. m. 1/1 1959 en präst måtte få anställas vid försvarsstabens personalvårdsavdelning (numera personalvårdsbyrå) såsom stabspastor samt att medel till hans avlöning måtte anvisas ur kyrkofonden.

Försvarets personalvårdsutredning tog upp denna fråga i sitt betänkande nr I med principförslag till ny personalvårdsorganisation inom krigsmakten och föreslog åtgärder i enlighet med kyrkomötets framställning. Den föreslog att en befattning för stabspastor i Ae 19 skulle tillkomma.

I proposition 110:1959 föreslog emellertid departementschefen att för biträde åt fältprosten borde avses en tjänst för stabspastor i Ae 19 med halvtidstjänstgöring. Departementschefens förslag blev även 1959 års riksdags beslut.

I sitt betänkande nr III angående självårdsverksamheten inom krigsmakten, som försvarets personalvårdsutredning avgav i september 1960, anfördes att »erfarenheterna från den tid en halvtidstjänstgörande stabspastor disponerats visat, att arbetsuppgifterna äro av sådan art och omfattning att de icke kunna lösas av en befattningshavare, som icke är helt disponibel enbart för de uppgifter krigsmakten ålägger honom». Utredningen föreslog därför att halvtidstjänsten för stabspastorn skulle utbytas mot en heltidstjänst.

Nämndens betänkande nr III har varit remitterat till 26 olika myndigheter och organisationer, varjämte betänkandet med infortrade utlåtanden och avgivna yttranden remitterats till kammarkollegium. Kammarkollegium, cheferna för försvarsstaben, armén, marinen och flygvapnet, försvarets civilförvaltning, försvarets upplysnings- och personalvårdsnämnd, statskontoret, utredningen rörande Skeppsholms församling, samtliga domkapitel, diakonistyrelsen, frikyrkliga samarbetskommittén, Förbundet Soldaternas vänner, SACO och TCO ha tillstyrkt eller lämnat utan erinran förslaget angående stabspastorstjänsten. Ingen remissmyndighet har avstyrkt förslaget i denna del eller föreslagit lägre löneställning e. d. Däremot har en del yttranden innefattat förslag om bättre anställningsvillkor än de av utredningen föreslagna. Stockholms domkapitel har anfört: »Särskilt vill domkapitlet understryka vikten av att den nuvarande befattningen vid försvarets personalvårdsbyrå för en stabspastor med halvtidstjänstgöring ut-

Bihang till riksdagens protokoll 1962. 4 saml. Nr 127—136

bytes mot en befattning för heltidstjänstgörande stabspastor. Domkapitlet, inom vars ämbetsområde den halvtidstjänstgörande stabspastorn har församlingsprästerlig tjänst, har nämligen funnit, att även utövningen av den församlingsprästerliga tjänsten lider stort men genom den nuvarande anordningen. De båda halvtidstjänsterna äro av så olika slag, att de svårligen gå att förena.»

Efter allt vad som framförts i frågan om stabspastorstjänsten, ha vi till vår förvåning funnit, att departementschefen utan någon motivering i årets statsverksproposition icke ansett sig kunna biträda förslaget om omvandling av tjänsten till en heltidstjänst.

Under den tid som förflutit sedan personalvårdsutredningen avgav sitt betänkande har behovet av en heltidsanställd stabspastor ytterligare bestyrkts. Trots att en del av stabspastorns uppgifter fördelats på andra befattningshavare inom personalvårdsbyrån ha icke oväsentliga ärenden blivit helt eller delvis eftersatta. Av dessa kunna nämnas anvisningar och råd för själavårdsverksamheten vid förbanden, personaltjänst som omfattar krigsplacering av ett stort antal fältpräster i krigsorganisationen, utbildningsverksamhet i samband med repetitionsövningar och frivillig personalvårdsutbildning samt utarbetande av erforderliga handböcker, studiematerial och bildband, krigsplanläggning bl. a. anvisningar för själavården och fältprästerna vid mobilisering och krig samt för krigsgravtjänsten, en hel del frågor angående soldathemsverksamheten samt besök vid förband för att knyta kontakt med militärpastorer, konsulenter och soldathemsföreståndare i syfte att lämna information och stimulera till en ändamålsenlig själavårdsverksamhet.

Då samtliga berörda synas vara överens om behovet av en heltidstjänst för detta ändamål och kostnadsökningen är ringa finna vi det angeläget att omgående en förvandling av nuvarande halvtidstjänst till heltidstjänst för stabspastor äger rum.

Med återopande av vad som ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta om utbyte av den nuvarande halvtidstjänsten för stabspastor vid försvarsstabens personalvårdsbyrå mot en heltidstjänst samt i anledning därav höja avlöningsanslaget till Försvarets personalvård med 9 000 kr.

Stockholm den 24 januari 1962

		<i>Axel Gustafsson</i> i Borås
<i>Dag R. Edlund</i>	<i>Harry Wahrendorff</i>	<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra
<i>Tage Magnusson</i> i Borås	<i>Eric Nelander</i>	<i>Evert Svensson</i>
<i>Ake Zetterberg</i>	<i>Rune Carlstein</i>	<i>Einar Rimmerfors</i>